

מבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"ג בשבט תשפ"א - (5.2.21)

מפית לחלות שבת מעשה ידי מלכה הקשר (פרטים בגיליון)

פרשת יתרו, שבת מברכין

כניסת השבת - 16:56 צאת השבת - 17:57

היישוב: "אנשי היישוב שלנו מכבדים כולם את השבת ואת חגיגו הלאומיים. הם נחים בשבתות ובימי החג מכל עבודות בנייה, עבודות יד, חקלאות וכו'. יתר על כן, אין בשבת פגישות והתכנסויות. אם תושבי באר טוביה יפרו את השבת, אלו הם יוצאים מן הכלל והנהלת המושב תעניש אותם". לתלונה דומה על הפרת שבת בקרית ענבים השיבה הקבוצה: "איננו עושים כל עבודה בייצור או בשדות בשבת, למעט טיפול בבעלי החיים".

בכפר יחזקאל, בעמק יזרעאל, הושלמה בניית בית כנסת ומקווה בתמיכת מרכז המזרחי. בית כנסת נמצא בבנייה בנהלל, בתמיכת מרכז המזרחי. הוקם מקווה בטירת צבי, בתמיכת מרכז המזרחי. בקיבוץ אוסטרית (כנראה אושה?!) של הציונים הכלליים, ליד קריית ביאליק, הוקם מטבח כשר בהשגחת הרב שי מושקוביץ מקריית חיים שליד חיפה.

* הערה: הדברים לא נכתבו מלכתחילה כ"נקודה למחשבה", אך קשורים לנושא השבת הפותח את הגיליון.

לפני זמן רב נתבקשתי על ידי הדר בשן מארכיון הקבה"ד לעזור בפענוח תיקים רבים של חומר כתוב בגרמנית, מהשנים 1922 ואילך. במהלך החודשים הרבים עברתי (ברפרוף) על המון מסמכים, מכתבים, עלונים וכד'. השבוע הגעתי לקטע הבא, שהופיע בגיליון "ציון", ביטאון המזרחי בברלין בגרמניה, באדר א' תרצ"ח, מרץ 1938. התרגום שלי: "פקודת השבת" שהועברה על ידי עיריית תל אביב ואושרה על ידי הממשלה, נתקלה בהתנגדות מצד מספר בעלי מסעדות שלא היו מרוצים מהזמן המוגבל בו הותר להם לפתוח לאחר הפקודה. הם סירבו לסגור ולקיים את ההנחיות בהתאם להוראות הפקודה, הואשמו ונדונו לקנסות. כתוצאה מכך, בשבת האחרונה כל בעלי המסעדות ובתי הקפה סגרו את מתחמיהם בהתאם להוראות הפקודה. פקידי העירייה עוברים ברחובות עם כניסת השבת ומוודאים שכל החנויות סגורות.

בתגובה לתלונה כי מתבצעות עבודות בהתנחלות באר טוביה בשבת, השיבה הנהלת

מפה רקומה לחלות שבת

פרט מתוך הסקיצה לרקמה

את מפית החלות בשער הגיליון, רקמה מלכה הקשר כפרויקט גמר במסגרת קורס רוקמות, לפני כ-50 שנה. המפית נרקמה על פי דוגמא שיצר בתרפ"ט (1929) שמחה ינובר, חזן שעסק בעיקר בהכנת תשמישי קדושה. שמו ידוע בירושלים כפסל של צמד האריות בחזית משטרת "מחנה יהודה". התמונה מבוססת על סכמה מקובלת של ציורי ירושלים במאה ה-19, הקשורה לתיאורי עלייה לרגל לקברים ולמקומות הקדושים. בין שמות הקברים מופיע אריה, ומעליו הכיתוב "רב הרי" המסמל את קברו של האר"י הקדוש. ינובר רשם את איוריו על גבי בדים כנקודות מרווחות, לפיהן יוכלו נשות העיר העתיקה לרקום, ומלכה רקמה לפי הדוגמא את המפית בשלל הצבעים שבחרה בעצמה.

(עובד עפ"י עבודת הסיום של מלכה)

”ואני תפילתי לך...”

שבת פרשת יתרו, שבת מברכים

16:56 - הדלקת נרות

תפילת מנחה - כרבע שעה לאחר הדלקת הנרות

מיקום התפילות ולוח הזמנים - בתיאום ישיר עם אחראי המניינים!

צפוני - נחמיה רפל

מערבי - רון ברטוב

מרכזי - עידו עפרוני

מזרחי - צביקי טסלר

צעירים - אחיעד מובשוביץ

יציאת השבת: 17:57

שבת שלום !

אספת חברים (בזום)

תתקיים

במוצ"ש בשעה 21:00

אלף טוב!!!

* **לתמי ונח חיות ולכל המשפחה להולדת הנכדה, בת לנעמי והלל.**

* **לרותם איתן לבת המצווה (ארוע יתקיים, אי"ה, לכשירווח), להורים חמוטל ואהוד ולסבתא וסבא ניצה ויואב.**

* **לניצה ויואב איתן לבת המצווה של נכדתם שחר, בת נדב ואורי.**

רק בשמחות

* שבת בר המצווה של **אסף-מיכאל באוסי** תתקיים אי"ה בשבת פרשת תצוה, י"ד-ט"ו באדר (פורים).

"זכור את יום השבת לקדשו" / דינה ספראי

הוא היה ידיד המשפחה. קבענו זמן ובהתחלת השיחה עסקנו בעניינים הלכתיים, והוא סמך את ידיו על כל מה שקבע הרב גורן.

בשנת 1995 הייתה ירידה נוספת ביכולת השמיעה שלי והפתרון שנמצא היה מערכת FM שמורכבת ממסדר נייד ומקלט שמחובר למכשיר שמיעה באוזן. אז התעוררה השאלה הציבורית: האם ניתן לשים את הרמקול מול החזן או הבעל קורא, "משום מראית עין"? פניתי לרב **אלישיב קנוהל** ז"ל, שהיה אז הרב הבלתי רשמי של הקיבוץ, וביקשתי את עצתו, והוא אמר שצריך לפרסם ברבים הודעה שאפשר להשתמש במכשיר בשבת והמכשיר אינו מוקצה, וכך עשינו.

אני רוצה לציין לטובה את הגבאים וחברים נוספים, שבדרך כלל מעבירים בעצמם את המכשיר בין הבמות, לפי המיקום של החזן."

שבת בקיבוץ – נושאים שעלו על שולחנו של הרב

"אלו שאלות הנוגעות לשבת עלו ועולות על שולחנך"? שאלנו את **הרב אילעאי**, ונענינו: "המשימה הראשונה שראיתי לנגד עיני כשנכנסתי לתפקיד היתה ליצור בקרב הציבור ומרכזי הענפים את האמון שכדאי לשאול ולהתייעץ, וכי יש בכוחה של ההלכה לפתור את הבעיות העולות ולתת מענה לצרכים המשקיים השונים, תוך שמירת

מתוך עשרת הדיברות, בחרנו את הדיבר הרביעי והתמקדנו בנושאים ייחודיים לנו, בקבוצת יבנה, הקשורים לשמירת שבת כהלכתה. הכוונה אינה לברר כאן את ההלכות, אלא לספר על הנסיבות בהן נצרכנו למצוא פתרונות.

לשמוע תפילה

על מערכת השמע של אברהם שטיין
מכשיר השמע של אברהם שטיין הפך לחלק מובן מאליו מהתפילה. על ההתמודדות ההלכתית בשימוש במכשיר מספר אברהם: "בזמן יחסית קצר, אחרי סבב ראשון של השיקום מהפציעה, פניתי לשמחה פישבין שהיה אז ברבנות הצבאית, ודרכו סידרתי פגישה עם **הרב גורן** שהיה אז הרב הראשי, מתוך מחשבה תחילה שתהיה לו הבנה לא רק בהיבט הטכני הלכתי, אלא תהיה לו גם רגישות למצב של פצוע צה"ל. ובאמת, נפגשנו על עניינים הלכתיים. השיחה היתה נעימה ובאיזשהו שלב שאלתי האם בכלל מותר לדבר איתי בשבת, כי הרי יש מיקרופון וספיקר ואמפליפיקר, וזאת מערכת אודיו לכל דבר. הוא ענה שכמובן אין בעיה, ואז חמדתי לצון ושאלתי "אם כן, למה שלא נשתמש במיקרופון בבית הכנסת בשבת?" הוא חייך ואמר שזה נושא מסובך ולא נדון בו כעת.

כשנה וחצי אחרי זה הייתי בארצות הברית ופניתי לרב **יוסף דוב סולובייצ'יק**. הפעם לא הייתי צריך מישחו שיתווך ביני לבינו, כי

ההלכה. רק מתוך אמון כזה ניתן לדבר על שמירת שבת בקיבוץ.

שבת ברפת

הענף שמעסיק אותי רבות בהקשר להלכות שבת הוא הרפת. כידוע, יבנה היא היישוב האחרון שדבק בהיתר החליבה בשבת על ידי יהודים, באמצעות גרמא. אך עתה, מש"קופל הדגל" והחליבה נעשית בידי גוי, הנושא כבר אינו מרכזי. השאלות שמגיעות מענף זה קשורות בטיפול בפרה חולה או בהגמעת עגלים. ישנן פעולות שאי אפשר לוותר עליהן מבחינה חקלאית, והשאלה היא האם ניתן להתיר בשבת.

ההיתר לעבודות ברפת בשבת מבוסס על העיקרון של צער בעלי חיים ועל הצורך של הפרה להיחלב. הבעייה הקשה היא עם תקלות שלא פוגעות בחליבה, אבל מקשות מאוד על החולב, או שהן כרוכות בהפסד ממון גדול. למשל, הייתה לנו התלבטות אם לקנות **מקלדת מיוחדת לשבת**. מקלדת כזאת מאפשרת לתפעל תקלות ולפתור בעיות. יש למכון 'צומת' מקלדת שמותר להשתמש בה, כשהבסיס להיתר הוא שמצד אחד האיסור קלוש, ומאידך, ההיתר ניתן רק לצרכים רפואיים וביטחוניים חיוניים. הרבה זמן הסתייגתי מרכישתה של מקלדת כזאת, מחשש שברגע שתהיה מקלדת שמותר במצבים מסוימים להשתמש בה, היא תיתפס כ"מקלדת מותרת", וישתמשו בה לא רק בעת חירום. שיניתי את הגישה כשראיתי שהתחום האפור רחב ויש מצבים רבים שקשה להגדיר אם הם חירום או לא,

ומקלדת השבת יכולה לפתור הרבה בעיות. בסופו של דבר המקלדת נרכשה.

עוד דוגמה: קצת אחרי שהגענו ליבנה, היה **קצר בדוד החלב** והחלב לא התקרר, וברור היה שכל החלב של חליבות השבת עומד להחמיץ. נשאלתי האם מותר לתקן את התקלה. הבעייה היא שאין סיבה הלכתית להתיר, כי אמנם הנזק באובדן של עשרות אלפי ליטרים של חלב הוא אדיר, אבל הפרות עצמן לא נפגעות. אמרתי שאני לא יודע להתיר את זה, ולא תיקנו את התקלה. הלכו לאיבוד כמה עשרות אלפי שקלים. חזרתי הביתה ואמרתי לאביטל: "זהו, צריך להתכונן לארוז. לא ישאירו אותנו פה". למחרת נכנסתי לחדר האוכל ואנשים אמרו: "שמענו שאין בונוסים השנה, בגללך".... אבל בסוף זה עבר בשלום. עוד שאלה שהתלבטנו בה בעבר היא במקרה של פרה סובלת, האם לקרוא לוטרניר גוי, שיבוא בשבת? אך החלטנו שלא לקדם את הנושא.

חוות הפוטו-וולטאי

החוה היתה השאלה ההלכתית המשמעותית הראשונה שנדרשתי אליה. כשהגענו ליבנה, אף אחד לא הכיר את הנושא והיה צריך לדייק בזה הן בנושא החשמל והן במערכת חימום המים שהיתה בחוה. כתוצאה מהבירור ההלכתי נערכו שינויים במערכת שנועדו להתאים אותה לשבת ולפתור את הבעיות שהיו עלולות להתעורר בשבת, ולאפשר את השימוש במים החמים שהגיעו מהחוה. בגלל ראשוניות הדיון פרסמתי את המסקנות במאמר בירחון "סיני", לתועלת "הספינות שבדרך".

התגעגעתי?

התראות במתקן לטיהור שפכים

לפני כמה שנים היתה ביום חול פריצה למתקן טיהור השפכים (מט"ש) והתקינו מערכות התראה. צוות הביטחון שאל מה עושים אם יש התראה בשבת? מכיוון שהמט"ש משותף ליבנה וליישובי הסביבה, והוא מחוץ ליישוב עצמו, כינסתי את רבני היישובים השותפים, והם הופתעו שביבנה שואלים שאלות כאלה. אותם, כך אמרו, אף אחד לא שואל מה קורה כשיש התראה על פריצה בשבת מחוץ לגדר. הדילמה היא שאמנם זו גניבה, אבל אם זה מחוץ ליישוב, אין פיקוח נפש. איך אפשר לצאת מחוץ לתחום, או להזמין משטרה, כשהפגיעה היא ממונית? התייעצתי עם הרב **נחום רבינוביץ**, שפסק שצריך לצאת ברכב במקרה כזה, כי אם גנבים יראו שאנחנו לא שומרים, בפעם הבאה הם ייכנסו לתוך המשק, דבר שנחשב בעיניו לפיקוח נפש.

עירוב שותפים

דיני עירובין לא כל כך מוכרים. לא מספיק להקיף את היישוב בגדר או תיל, אלא יש ליצור שותפות בין כל המתגוררים במקום באמצעות מאכל המשותף לכולם. ברוב היישובים והערים מניחים באחד מבתי הכנסת קופסת שימורים וחבילת מצות, כ"עירוב חצרות". עלתה לדיון שאלה האם במקום שיש שותפות אמיתית, שאוכלים את האוכל בחדר האוכל המשותף, האם צריך לעשות שותפות סמלית שכזו. הרעיון שקיבוץ שיתופי יניח מזון כדי ליצור את העירוב בין חבריו – נראה קצת מגוחך. הנושא הוא פרט קטן, אבל

עומד מאחוריו בירור מעמיק של הגדרת השותפות מבחינה הלכתית, והיחס בין הפרטים ההלכתיים והמשמעות העומדת מאחוריהם.

מכונת הסודה

שאלות קיבוציות נוספות הן, האם מותר להשאיר את מכונת הסודה שבחדר האוכל פתוחה בשבת. יש קיבוצים שבהם מכונת הסודה עובדת ויש קיבוצים שלא. הבעיה היא שהסודה זורמת מהמיכל, עד שבשלב מסוים המנוע מתחיל לעבוד. התייעצתי עם הרב **ישראל רוזן** והגענו למסקנה שאין איסור להשתמש במנגנון כפי שהוא בשבת, ואין צורך בהתקנת מערכת נוספת.

לוח אלקטרוני

נשאלתי כמה פעמים ובכמה הקשרים שונים, האם יש בעיה בפעולתו של לוח אלקטרוני בשבת, כשהתצוגה מוחלפת באופן אוטומטי, או שהתמונות רצות על פי תוכנות מוקדם. השאלה נשאלה לצורך תערוכות בבית האדום או בלוח חדר האוכל. שאלה זו היא פחות הלכתית ויותר נוגעת לאופי של שבת. לכאורה, אוטומציה לא נאסרה בשבת כי היא לא כרוכה במלאכה ואין סיבה להימנע ממנה. מאידך, אחד הדברים שהופכים את השבת בימינו לשונה מיום חול הוא העובדה שבשבת אין שימוש במסכים. החשש הוא שאם נתיר לוחות אלקטרוניים, תיהפך גם השבת ליום של מסכים. אם זה מסך של הודעות, שמוסר רק מתי יש שיעור, ומתי הסעודה או התפילה

מאוד. בעיקרון, כדאי לתכנן את היציקות לתחילת השבוע כדי לא להיכנס לשבת.

שבת וקורונה

הקורונה יצרה המון שאלות, בהרבה תחומים הלכתיים. סביב השבת נשאלו שאלות בנושא נסיעה לבדיקה בשבת. "הבדיקה הכי קרובה היא בשבת, האם לעשות?" או שאלה נוספת: "האם מותר לפתוח בשבת תוצאות של בדיקה?" (שאלה הנשאלת כמעט בכל יום ששי). אם יש אנשים שצריכים להיכנס לבידוד בשבת, מצד אחד יש לזה חשיבות לקטיעת שרשרת ההדבקה ולכן זה בגדר פיקוח נפש. מצד שני, האדם ממילא נמצא בבידוד, ובשבת כנראה לא יוכל להודיע לאחרים גם במקרה ויימצא חיובי. בדרך כלל בשאלות בענייני צורך רפואי או בטחוני, צריך לשאול מומחים. הבעיה בקורונה היא שגם מומחים לעיתים קרובות לא יודעים, וגם ביניהם יש מחלוקות חריפות. לכן אני משתדל לקיים כמה שיותר התייעצויות עם אנשי מקצוע ובקבוצות רבנים.

זה יכול להיות פחות בעייתי, אבל במהות זה אותו דבר כמו תמונות או כמו סרט. בסוף – כולם סוג של טלוויזיה. היו לנו דיונים מאוד סוערים בפורום רבני הקיבוצים. מצד אחד היה קול מאוד ברור שטען שאין להמציא איסורים. כשאומרים על דבר מותר שהוא אסור, יש פגיעה באמון הציבור. מצד שני – השאלה הגיעה לפתחנו, וניתנה לנו האפשרות להיות אלו שפוסקים בה. אם נתיר מסכים – זה עלול להיות סופה של השבת. בינתיים, המציאות דחתה את השאלה בכמה שנים. בניגוד לפוטו-וולטאי שבה היינו חלוצים, בנושא המסכים נדחתה השאלה אצלנו בכמה שנים, עד שנוכל לראות כיצד נוהגים במקומות אחרים בעולם.

בנייה – השקיית בטון בשבת

נושא נוסף הוא הבנייה. כשיוצקים בטון, צריך להשקות אותו בכל יום, כדי שלא ייבקע. שאלו אותי מספר פעמים אם מותר להרטיב בטון בשבת, והתשובה היא שלא, כי זאת ממש בנייה. בעבר, במקרה מסוים, סידרנו ממטרות, כי באותו מקרה, ללא השקייה היתה הולכת לטמיון עבודה גדולה

גם עצים
מתקשים
להיפרד ...
האקליפטוס
ליד בית הרופא.
צילם: אליקים איטלי

ק. הילה

ההולכים בכביש בין חדר האוכל למכבסה, הבחינו מן הסתם בנוף המשתנה באיזור בית הקירור. המתחם שמיועד לשימור המורשת של "חצר המשק" – בשלושת העשורים הראשונים של קבוצת יבנה. כלים חקלאיים שהוצבו במקום נמצאים בתהליך של צביעה בידיהם האמונות של ילדי חברת הנעורים והלימונים. נקווה שלאחר הסגר והבידוד, ימשיכו בהתנדבות יפה זאת. השבוע סיימו עובדי הנוי, בניצוחו של ישראל זלקינד, מבצע של שתילת צמחים שיקפו את המתחם. יישר כוח לישראל ולכל צוות הנוי. דני הרץ

ברכות לד"ר מיטל זיטש, עם סיום בהצטיינות של תת ההתמחות בטיפול נמרץ בקפלן. קבענו כמה פעמים זמן לשיחה, וכשסוף סוף הצלחנו, אחרי שתי דקות של שיחה נשמע צלצול, והד"ר נקראה למקרה חירום. (בכל זאת יש עדיפויות) אז, מיטל יקרה, מצדיעים על המסירות, על הזמינות במידת האפשר (ואף יותר), על הכישרון, ועל האנושיות!

שוב עבודות שיפוץ במטבח, והפעם במחלבה, בחלק הישן ביותר של המטבח, ששימש בעבר כמטבח ילדים ודיאטה.

אמנון כץ מספר: הכל התחיל כשיום אחד נפלו מספר בלוקים מתקרת המרתף. הבלוקים הנ"ל ממוקמים בדיוק מתחת למחלבה. הגענו למקום והבנו די מהר שמדובר במצב חמור: ראינו שהברזל חשוף וחלוד ויש פוטנציאל לנזק גדול יותר.

דבר ראשון, הבאנו מהנדס שייתן הערכה במה מדובר. הוא אמר שיש לפתוח את כל הריצוף, ורק אז לקבל החלטה מה התיקון הנדרש. לאחר שעשינו זאת, הוחלט להוריד את כל הרצפה ולצקת מחדש, ובנוסף לחדש את תעלות הניקוז. עמדו בפנינו שני אתגרים עיקריים - הבניין ישן וצריך לעבוד בזהירות כדי לא לעשות נזק גדול יותר, ויש סכנה שהתקרה תקרוס באמצע העבודה. לכן תיחמנו וסימנו את כל האזור, למנוע כניסה של אנשים, וסידרנו תמיכות מלמטה, כדי שהעסק לא יקרוס.

האתגר השני והיותר משמעותי: עבודת המחלבה צריכה להמשיך כרגיל - הרי לא נמנע מהקיבוץ את מוצרי החלב היקרים שלו! כדי לתת לכך מענה - תיחמנו בקירות גבס מתחם עבודה חדש ופתחנו פתח חדש באזור של שטיפת הסירים, במקום הדלת שלו שממוקמת ממש במוקד האירוע. מזל שאנחנו בתקופת קורונה ומקרר ההגשה העצמית פנוי, ואפשר היה להשתמש בו באופן זמני... מקווים שבעוד כשבוע יסתיימו העבודות והסיפור יהיה מאחורינו! ניר יעקבי

ביום שישי אמור להסתיים **סגר של חודש**. הסגר הזה לא היה הדוק כקודמיו, אבל להורים, שמגיגלים בין העבודה לבין תמיכה בילדים והעסקתם, זאת מציאות מורכבת. קחו למשל את **ליאת צנחני**, עובדת חיונית כמנהלת החשבונות בזיתיה. **יוסי** – מנהל המדגריה, עובד חיוני, מגיע הביתה בשעות הערב. חמישה ילדים בגילאים מגוונים (עדי בכיתה י"ב, עילאי בכיתה ט', התאומים: נעם ותמר בכיתה ד' ונד בן ה-3 וחצי בגנון דקל). ליאת, כעובדת זיתיה, היתה גם בבידוד בתחילת הסגר. אז איך עושים את זה?

ליאת: "לא פשוט. עם הילדים הגדולים, מבחינת הלימודים יש מערכת שעות בזום וההתעסקות שלנו כהורים פחות גדולה, ובכל זאת, צריך לבוא בסוף יום ולוודא שהם ביצעו את המטלות והתכוננו למבחנים. לגבי הילדים בבית הספר היסודי, פעמים רבות צריך להיות נוכח לידם פיזית. לבדוק שהילד ביצע את המטלות הנדרשות, ואם לא, ההורים 'מקבלים הערה', וצריכים לשבת בערב ולהשלים עם הילד את המטלה". ואיך מסתדרים עם העבודה? "אני עובדת חצי שבוע בבוקר וחצי שבוע בלילה. בימים שאני עובדת בבוקר, נדב בפעוטון במסגרת של קפסולות, מסגרת שמאורגנת על ידי מרכז החינוך ומרכזת מש"א. הסידור עוזר אבל קשה לתכנן מראש. קרה שהייתי צריכה לעבוד ופתאום קיבלתי הודעת

ביטול, כי משפחה אחרת היתה זקוקה כנראה באופן דחוף לסידור לילד, ומספר הילדים מוגבל. בנוסף לטיפול בילדים, מוטלות עלינו המטלות שעד כה כמעט ולא היו בבית כמו: הסעודות, הנקיונות והכביסות (אני מכבסת בבית) הכל 24/7".

ואיך הקשר של הילדים עם בני גילם? "הצטמצם מאוד. בתיכון היה רק מפגש אחד עם המחנכים על הדשא, וכשמתאפשר, בעיקר לומדים לבגרויות. היו פעולות חברתיות, אבל כרגע, ספציפית, לא ניתן לקיימן. הילדים נפגשים יחד בבתיים, שומרים על קפסולות של קבוצות הגיל שלהם ולא מתקרבים לאחרים.

לגבי חטיבת הביניים, כשהתאפשר היו פעילויות, והיום הן בעיקר במדיה: חידונים, אפייה וכד'. היו פעילויות בבתי הילדים ביום, למשך שעה עד שעה וחצי, אבל הן פסקו כשהתחילה התחלואה.

הפעילויות הקטנות מבורכות כי זה מעסיק את הילדים ומרחיק אותם מהמסכים.

יישר כח לילדים, להורים, לצוותים השונים ולמורים בתקופה לא פשוטה זו. ומה שחשוב זה שכולם בריאים!" אמן.

מהאינטרנט.
לפי הכיתוב
בתמונה מ-
1937. ילדים
בזמן מגיפת
הפוליו לומדים
בשיעורים
מהרדיו.

שיתוף מחיי בית הספר / יאיר לסלוי

הרכזת החברתית, רוני יעקבי, ממשיכה לדחוף ולהכין פעילות ומפגשים שניתן להפעיל "מרחוק", כדי למלא צורך חברתי כה משמעותי.

בזמנים שיכולנו, החזרנו את הפנימיה להפעלה מלאה ולמרות החשיפה הגבוהה להדבקה, רוב התלמידים חזרו לפנימייה, ובשבועות הללו התפקוד הלימודי ומצב הרוח עלו פלאים.

בעקבות החלטת הממשלה, עונת בגרויות החורף מתקיימת כמתוכנן וכבר התחלנו במבחני מתכונת ובגרות שיימשכו עד פסח. תלמידי י"א-י"ב מגיעים למבחנים אחרי תקופה ארוכה של למידה מרחוק, האתגר להצליח במבחנים גדול, והחששות - כבדים.

בימים אלו הכנו תעודות מחצית א'. מסירת התעודה והחשיבה המשותפת עם התלמידים על הצלחות ונקודות לשיפור הם חלק בלתי נפרד מתקופת סיום מחצית. התעודות יימסרו לתלמידים פנים אל פנים על ידי המחנכים.

ביוזמת המועצה האיזורית, הוקם צוות שמגבש תוכנית חינוכית ארוכת טווח, במועצה. להובלת התוכנית הוזמן כיועץ **הרב שי פירון**. מחלקת החינוך מובילה את התהליך ואנחנו שותפים בו. הצוות כבר פנה לוועד ההורים של בית הספר לשמוע את דעתו בעניין. ייתכן שהמהלך יוביל לשינויים בבית הספר. אני מזמין חברים שרוצים להיות מעורבים לפנות אלי.

סיימנו מחצית שנה בלי להיות כמעט בבית הספר. שנת לימודים כזו זכורה לזקני הקיבוץ אולי ממלחמת העולם השנייה.

בית הספר שומם אבל הלימודים ממשיכים במרחבים אחרים - וירטואליים.

תלמידים לומדים לפי מערכת שיעורים, נפגשים עם הכיתה והמורה ב"זום" ולפעמים מקבלים משימה לימודית להגשה ולתרגול.

למידה מסוג זה מחייבת אותנו, תלמידים ומורים, להיות עצמאיים, להתמודד ולנצל את פלאי הטכנולוגיה ובעיקר, הרבה יצירתיות במציאת דרכים ללמד, לתרגל ולהפנים ידע, בסוג אחר של מפגש מורה-תלמיד.

יכולתם הטובה של רוב התלמידים ללמוד דרך הנחיית המורים ואף בלמידה עצמית, גורמת לנו לחשוב כיצד נמשיך ונפתח תפקודי למידה אלו גם בסיום מגבלות הקורונה.

מתוך הבנה שבחינוך יש חשיבות מכרעת למפגש פנים אל פנים, בית הספר ניצל כל יום בו הותר לנו ללמד תלמידים בבית הספר. תלמידי שכבות י"א-י"ב זכו לשבועות רצופים בבית הספר. תלמידי חטיבת הביניים ושכבת י' פגשו את בית הספר במצטבר, שלושה שבועות מתחילת שנת הלימודים.

החסר הגדול של התלמידים, בני הנעורים, מתבטא בהיעדר מפגש חברתי עם שכבת הגיל שלהם. צוות המורים פועל כל הזמן ליצירת קשר אישי וקבוצתי ולחבר את התלמידים, למרות הריחוק. במהלך יום הלימודים המורים משלבים מפגשים.

"את השיר הזה נשיר
על אף הכל"

עבודות להסדרת רציף בטיחותי של תחנות

הסעה

המועצה האיזורית ביחד עם משרד התחבורה, יזמו שיפוץ נרחב שיביא לשיפור בטיחות התלמידים והמורים בעת הגעתם וחזרתם מבית הספר.

במסגרת העבודות יופרד ציר הנסיעה מציר ההורדה וההעלאה של נוסעים ויוסדרו חניות לבאי בית הספר.

כתוצאה מהוספת תחנות הסעה על חשבון הכביש המחבר בין השכונה הצפונית לבין הכניסה לבית הספר, עם סיום העבודות לא יתאפשר מעבר בכביש זה.

בתקופת השיפוצים לא ניתן להשתמש בתחנות ההסעה. כשנחזור ללימודים, הסעות הבוקר יורידו את התלמידים באזור הצפוני של בית הספר וצפוי עומס בין השעות 07:45-

08.15, ואילו בצהריים האיסוף יהיה מתחנות ההסעה של בית הספר היסודי.

ועוד שיפוצים והרחבות

בעקבות גידול במספר התלמידים בבית הספר והרחבת צוות המורים, בית הספר קיבל תקציב להרחבת חדר המורים. כיום חדר המורים צפוף מאוד, לא מאפשר לקיים ישיבות צוות ואין מקום לשיחות בין מורים. בכוונתנו להוסיף חלל מקורה מעץ, בצמוד לחדר המורים, בחלק הצפוני. בחלל זה יהיו פינות ישיבה ומקום לישיבות מורים.

פנינו לשנה הבאה, ובימים אלו אנו עוסקים בקליטת 150 נרשמים חדשים לבית הספר, ומתכננים מחדש את כל מערך הלמידה לקראת השנה הבאה.

בתקווה שתסור המגיפה מעלינו ונוכל לחזור להיפגש, לחנך וללמד פנים אל פנים.

"מתן אדם ירחיב לו" (משלי י"ח, י"ז)

לקראת ראש חודש אדר נצא במבצע אפייה.

את המאפים נמסור ל"חסדי עירית" התורמת למשפחות נזקקות.

אז מה עליכם לעשות??

* נרשמים בקישור המצורף שנשלח בקבוצות "בידיעות תרבות" או בהודעה.

* מכינים עוגה בתבנית אינגליש קייק / עוגיות (נא לא להכין מאפים חלביים או כאלו הדורשים קירור).

* רצוי להוסיף ברכה משמחת. 🍀

* נא להביא את המאפים למסדרון הכניסה לאולם האירועים ביום רביעי, כ"ח בשבט, 10.2 עד השעה 14:00.

ימים טובים ובריאות

צוות תרבות קורונה

הזדמנות שהוחמצה / משה שטיינר

במלאת שנתיים למותו של עמוס עוז

את הטקסט הבא: **ערב יום הכיפורים תשמ"ד לח' משה שטיינר שלום וברכה, תודה על ההזמנה הלבבית. איני מסוגל בשום נסיבות, להשתתף בדיונים על ספריי ודיבוריי - בנוסף על כך איני בקו הדיבור עכשיו. וזה כמה חודשים איני מרצה או משוחח ברבים. סלחו נא. בברכת גמר חתימה טובה לך ולכל חברי**

יבנה

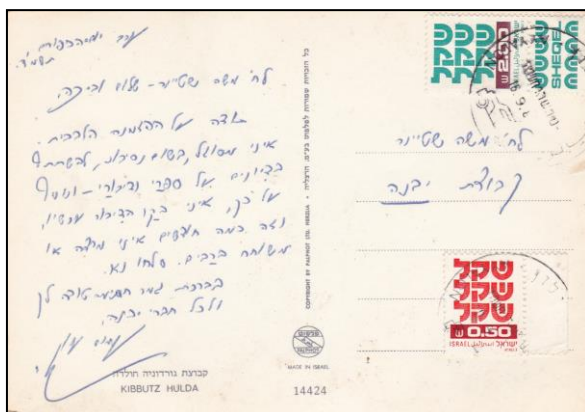
עמוס עוז

(על הגלויה מוטבעת חותמת דואר עם

התאריך:

16/9/1983

ניתן לשים לב לפרט מעניין בגלויה של עוז: למרות שמשפחתו הייתה רחוקה מהדת, הוא משתמש

בביטויים הלקוחים מהמסורת היהודית כגון: "גמר חתימה טובה" וכן נוקב בתאריך עברי בלבד כגון: "ערב יום הכיפורים". ייתכן שהדבר נובע מן העובדה, שבעברו למד ביסודי "תחכמוני" השייך לזרם הדתי. שכן הוריו, שהיו רוויזיוניסטים, העדיפו לשלוח את בנם לבית ספר דתי מאשר לשלוח אותו לבית החינוך לילדי העובדים שהיה שייך

בימים טרופים אלה של מגיפה שנפלה עלינו מן השמיים, מבחוך נשמעת הלמות פטישים של פועלי בניין שממגנים ומשפצים את בתינו, בבית עצמו מזיזים דברים, עושים סדר בבלגן של ניירת שהצטברה במשך השנים, ממיינים ומדללים; מי לחסד – להמשך השמירה, מי לשבט – לזריקה לפח האשפה של ההיסטוריה. ערימת גלויות ישנות מאוסף משפחתי נופלת לידי. אחת מהן צדה את עיני במיוחד. על הגלויה מופיע פסל מתכת

שחור וגבוה. מסתבר שהוא מצוי במקום מרכזי בקיבוץ חולדה.

הפסל מתאר את מחול החיים ואש הקרב. כמה דמויות מחוברות זו לזו בחיבוק או בריקוד,

ויחדיו יוצרות להבת אש. האנדרטה מנציחה את בני הקיבוץ שנפלו במערכות ישראל. היא הוקמה ב-תש"מ (1980) ע"י הפסל ראובן שרף, יליד צ'כוסלובקיה (1938). בשנת 1950, כשהוא בן 12, עלה לארץ במסגרת נוער "עלייה" והגיע לקיבוץ חולדה, שם גדל, התחנך ובו היה חבר עד יום מותו בחודש ינואר 2021. כשהפכתי את הגלויה לצידה השני, מצאתי

לתנועת העבודה, שהייתה מוקצה מחמת
מיאוס בעיני הוריו.

נציין עוד מספר תחנות
מרכזיות בביוגרפיה של
עוז:

בגיל 14, הנער עמוס
מגיע לחולדה ומאומץ
ע"י משפחת חולדאי.
היה זה כשנתיים לאחר
מות אימו. לימים הוא
נישא לנילי, בת הקיבוץ,
ולזוג נולדים 3 ילדים.

ב- 1986 המשפחה עוזבת
את הקיבוץ ועוברת
לערד. הסיבה לעזיבתם
נובעת ממחלתו של

צעיר הבנים, דניאל (לימים מוזיקאי
ומשורר) שסבל ממחלת האסתמה. בימים
אלה חוגגת חולדה 90 להיווסדה.
בחזרה לאותה גלויה של ע. עוז של שנת
1983,

באותם הימים אני תרבותניק צעיר ונמרץ
שהוקצו לו מספר שעות בשבוע לצורכי

פעילות תרבותית, שואף
להביא לקיבוץ את מיטב
האמנים ואנשי הרוח
בעלי שיעור קומה,
ביניהם את עמוס עוז
שכבר אז נחשב לסופר
ידוע ומוערך. באותם
ימים יצאו לאור שניים
מספריו: "מנוחה נכונה"
(1982) ו"פה ושם בארץ
ישראל" (1983).

לצערי, כל מאמצי להביא
אותו ליבנה לא נשאו פרי
וציבור החברים החמיץ
הזדמנות חד פעמית

ליהנות מחוויה תרבותית מהמדרגה
הראשונה.
יהי זכרו של עמוס עוז מבורך.

ציונות בגוף ונפש

הוריו של גמליאל, מרדכי ז"ל ומינדי תבדל"א,
עלו לארץ לפני כארבעה חודשים והתמקמו
בצפת. מרדכי, אב לתשעה ילדים, היה רב מוכר
בקהילתו בניו ג'רזי וד"ר לפסיכולוגיה. ילדיו
הגיעו בזה אחר זה לארץ, לשרת בצה"ל או
בשירות לאומי, ובהם גם בן הזקונים, שלמה ז"ל,
שנהרג מפיצוץ רימון ליד מוצב בחרמון. הרב
מרדכי נפטר מקורונה ולפי בקשתו נקבר ליד בנו.
יהי זכרו ברוך.

לגמליאל רינדנאו

ולמשפחה

תנחומים

עם פטירת אביך

הרב מרדכי ישראל צבי ז"ל

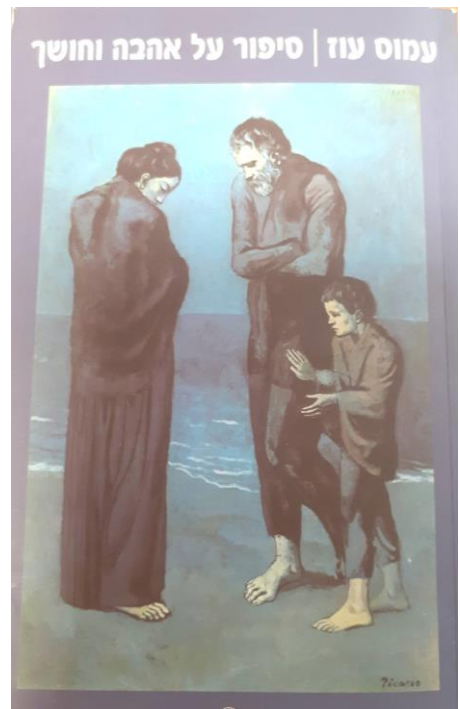
בית קבוצת יבנה

"על אהבה וחושך" / רמי עפרוני

של פיקאסו נראות שלוש דמויות עומדות יחפות על שפת ים, אמא, אבא וילד. האבא בגיל מזדקן, האם צנומה משהו ועטופת שחורים ורק פניו של הילד מוארים וכולו מביע אימה ופחד. גם הוא, כשני הוריו, אפוף בגוון כחלחל. בידו הימנית נראה כאילו הוא עוצר בעד אביו מלעשות את הצעד הנואש שנרמז ע"י מבטה של האם, לעבר גלי הים. ואילו בידו השנייה הוא כאילו זועק: למה? למה כל זאת מגיע לי, הקטן?

ברבות הימים, בעיקר בימי מחלתו האנושה, חזר ואמר עמוס עוז לידידיו ולמבקריו כי הטראומה של להיות ילד של אמא ש"הפסיקה את חייה" במו ידיה, לא תרפה ממנו עד יומו האחרון. "אין ספק כי אמא כזאת כנראה לא אהבה את בנה", חזר ואמר. כאשר נשאל: "עמוס, מה מצבך?" ענה ברוח ימי הבנייה אצלנו: "האדריכל של הגוף היה גאון, אבל הקבלן רימה בחומרים..."

עמוס עוז נולד וגדל בירושלים בשכונת "כרם אברהם" ואני, לא הרחק משם, בשכונת "מקור ברנך", ארבע שנים לפניו, כך שחוונו את אותן חוויות ילדות בדיוק. אפילו קשריו עם הפרופ' ד"ר יוסף קלאוזנר, דודו, אחי אביו, מוכרים לי. לאמי זכרונה לברכה היו קשרים עם הפרופסור, בהיותם חברים פעילים במסדר "בני ברית" בימי הקמת המדינה.

בימים סוערים אלה, בין מטוש למטוש ובין חיסון א' לחיסון ב', בעיצומו של סגר ג', מציינים בעולם הספרות והרוח של ישראל מלאת שנתיים ימים למותו של עמוס עוז. עוז, לבית קלאוזנר, ראוי ללא ספק לפענ"ד לתואר בחיר סופרי ישראל בעת החדשה, מבין הסופרות והסופרים ילידי הארץ.

השנה אף מלאו 20 שנה לספרו האוטוביוגרפי "סיפור על אהבה וחושך". על כריכתו של הספר, שהוא כל כך ישראלי וכל כך ירושלמי, הוא בעצם ביוגרפיה לאומית של כולנו, מתנוסס דווקא ציורו של הצייר הספרדי פאבלו פיקאסו The Tragedy משנת 1903. בציור בגוון כחול-שחור, מתקופתו הכחולה

כשי את ספרו
המונומנטלי

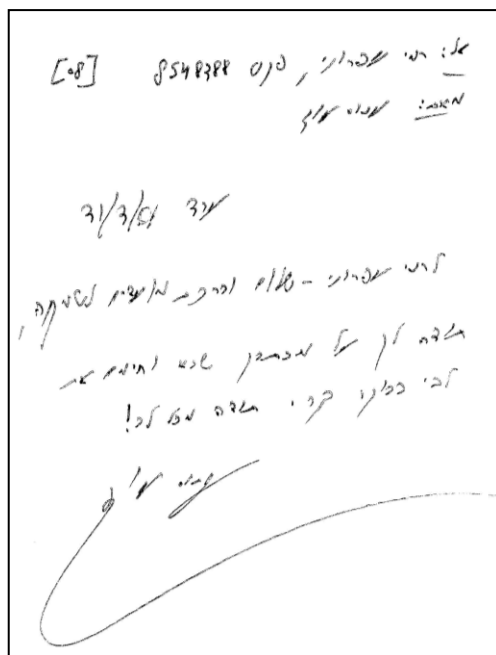
והקטסטרופלי (לילד בן
13): "עם נלחם על
חירותו", ספר עב כרס
שכמובן לא פתחתי מימי,
עד שנעלם אי שם ... לאחר
שקראתי את "סיפור על
אהבה וחושך" פעם
ופעמיים, שלחתי מכתב
ארוך וחם לסופר שהתגורר
אז בערד. במכתבי תיארתי
לו בצבעים נרגשים את
הזדהותי עם חוויות

ילדותו ותחושותיו כילד יתום. לא חלפו כמה
ימים וקיבלתי ממנו תשובה קצרה אך
עניינית למכתבי:

אל: רמי עפרוני

מאת: עמוס עוז ערד 31/3/01

לרמי עפרוני שלום וברכה ומועדים לשמחה
תודה לך על מכתבך שבא וחימם את לבי
בבוקר קר.
תודה מכל הלב!
עמוס עוז.

בעבר, בוודאי חלקכם
כבר שמעו מפי על
הצעדה שלי מביתי
שברחוב יוסף בן מתתיהו
(ליד מתחם בית
היתומים שנלך) לבית
קלאוזנר (מול בית עגנון),
הרחק בשכונת תלפיות.
נשלחתי לשם כדי לזכות
לקבל ישירות ממנו שי
לכבוד בר המצווה שלי.
כשהגעתי לבית בתלפיות,
עייף ויגע, ראיתי על
הדלת פתק ובו נכתב:

"נא להימנע מביקורים בין שתיים לארבע.
תודה". כך נאלצתי להמתין, יושב על גרם
המדרגות בפתח הבית, עוד כחצי שעה. אז
העזתי לדפוק על הדלת ולחכות שהדודה של
עמוס עוז, ציפורה קלאוזנר, תפתח את
הדלת. נכנסתי פנימה והתכבדתי בכוס תה
מהביל ועוגייה יקית אחת. ואז חיכיתי עוד
כחצי שעה עד שהפרופסור התפנה והעניק לי

לאבי ששון

ולכל המשפחה

תנחומים

עם פטירת אביך

יחזקאל ששון ז"ל

בית קבוצת יבנה

קצרים משולחנה של מנהלת אשכול השירות

במסגרת פרויקט זה תחודש התאורה הקיימת. לשאלות והערות בנושא – ניתן לפנות אלי.

✓ סקר שעות פתיחה

ועדת השירותים (מיכל רפל, נחום ציימבליסטה, חנה נחליאל, אמנון כץ, שוש אשר ויפעת כהן) עובדת על סקר שיופץ לחברים, על מנת לטייב ולהתאים את שעות הפתיחה של המיני והחנות. בדיונים בוועדה עלו צורכי הציבור השונים: שירות מחוץ לשעות העבודה, שירות בשעות הבוקר עבור האוכלוסייה המבוגרת יותר, שירות בשעות הערב עבור עובדי חוץ ועוד. נשמח לשיתוף הפעולה של הציבור על מנת ללמוד את הצרכים השונים ולהשתפר בהתאם.

היכוננו היכוננו!!!

✓ פרויקטים של המועצה האיזורית

לפני מספר שבועות, החלה המועצה בעבודות על כביש ההסעות של בתי הספר. התוכנית באה להסדיר בעיות תנועה ובטיחות – הורדה בטיחותית של ילדי בית הספר מבלי להפריע לתנועה, וכן סידור חניות למורים ולכלל באי בית הספר. תוכננה חנייה בשטח ישיבת כרם ביבנה אך בגלל גורמים שאינם תלויים בנו – חנייה זו בוטלה. תכנון החניות החדש כולל - חניות אופקיות לכביש, תוספת חניות בסמוך לחדר המוזיקה, חניון קטן באזור מתקני הכושר. (תוכנית תלויה על לוח המודעות). מתקני הכושר אמורים לעבור לאזור המשולש שבין המדגרה – האינסטלציה- בית הקשת, לפי החלטת ועדת המתאר.

בהמשך לכביש ההסעות מתוכנן שביל אופניים מכיכר המוסך ועד לכניסה לגבעת וושינגטון. השביל יעבור בסמוך למדרכה הקיימת, תוך שמירה על עצי הזית הקיימים.

משולחנו של המזכיר / נח חיות

גורמי החוץ השונים: הקיבוץ הדתי, הזרם השיתופי, המועצה האיזורית ועוד. התפקיד קטן יותר בהיקפו, חצי משרה, ואין לי קשר ישיר לפניותיהם של החברים ואל הוועדות השונות, נושאים שמילאו את סדר יומי עד עכשיו. בין היתר אעסוק בנושאים שוטפים: אספות, ישיבות מועצה וקידום פרויקטים: פנסיות, תקנון רדום וכמובן, יחד עם חבריי

לחברים שלום וברכה,

זה ה"שולחנו" הראשון שאני כותב בתפקיד החדש, מזכיר הקיבוץ, וברור לי שלרבים מכם זה לא אומר הרבה; "מה הוא היה קודם?" "אז מה הוא עכשיו?" "מה בכלל ההבדל?" בתפקידי החדש אני יו"ר המזכירות המתאמת, שתפקידה לתאם בין הנהלת הקהילה והנהלת המשק, וכן אני מייצג את הקיבוץ אל מול

במזכירות המתאמת נעקוב וננהל את הפרויקט אותו הובלנו – הסדרת משק וקהילה.

אספת חברים

על סדר יומה של האספה הקרובה במוצאי שבת פרשת יתרו, יעמדו הצעותיה של ועדת המינויים לוועדות השונות:

ועדת החברים: נורית וולף (מרכזת), רעות בית אריה, מירב ברלב, רן ליבר, יאיר לסלוי, אלי מוזס, חני רגב, שמשון גוטליב (מנהל הקהילה), יהודה שריד (מנהל חברה ופרט).

ועדת הצעירים: צורי אריאל ונעמה סולטניק (מרכזים), חיה גדיש, אושר חן, הדר מאלי, ליאת צנחני, נחום ריין, שמשון גוטליב (מנהל הקהילה).

ועדת הקליטה: טובה פניני (מרכזת), איתי בנדב, מושיק גרוס, עדה חפץ, עדי כ"ץ, נטע עמיר, נעם פישביין, רני ששון, יהודה שריד (מנהל חברה ופרט).

יו"ר הנהלת המשק: צביקי טסלר.

בסעיף השני נדון בבקשתם של חברים לבנות מדרכה ממזרחו של הכביש הראשי שלנו, מבניין המשרדים ועד למפעל השעונים.

בסעיף השלישי תסכם המזכירות את עבודתה בשנת 2020.

סעיף נוסף, **עבודת נוער**, שתוכנן לאסיפה זו נדחה לאסיפה הבאה עקב קבלת הצעה פרטית נוספת, בה לא הספקנו לדון.

מרפאה

ד"ר אבירם דונסקי, רופא המשפחה שלנו מטעם קופ"ח כללית, סיים את תפקידו לאחר 10 שנות עבודה במרפאה שלנו. עד להגעתו של רופא חדש תמלא את התפקיד ד"ר מיטל דיטש שלנו, שניאותה להיחלץ ולמלא את מקומו. תיאום התורים ימשיך להתבצע דרך המרפאה

בלבד. את מהלך ההחלפה מלוות ועדת הבריאות, המזכירות והנהלת הקהילה, וכן הנהלת קופת חולים כללית. תודה לד"ר אבירם דונסקי על 10 שנות טיפול מקצועי בכולנו, חברי הקיבוץ ומשפחותיהם ותודה וברכת הצלחה לד"ר מיטל דיטש.

פנסיות

כפי שהודענו ובעקבות החלטות האספה, אנו ממשיכים בטיפול בפנסיות; משיכת כספים ש"הבשילו" והפקדת כספים עבור חברים נוספים, שלא היו בעתודות. בתוך כך נשלחו לכל החברים טפסי הרשאה, למעקב אחר הצבירה לכל חבר. מתן ההרשאה מחויב מתקנון הפנסיות שלנו, והוא אבן יסוד בכל תקנון קיבוצי. בתוך כך עלה הצורך לעדכן את תקנון הפנסיות שלנו, הן בכדי להתאים אותו ל"תקנון הרדום" והן על מנת לקבוע כללים להפקדות פנסיוניות של חברים בעת היותם מחוץ לקיבוץ. לשם כך מונה צוות בהרכב הבא: נח חיות (מרכז), עמית חפץ, שמשון גוטליב, תולי בגלייבטר, יניב גדיש, חמוטל דברת-איתן ורעות בית אריה (נציגת ועדת החברים). הצוות ילמד את הנושא ויביא את הצעתו לדיון בפורומים מתקדמים עד לקבלת התקנון באספה.

"יש עוד חלום
שעוד לא הגשמו"

אחרי 15 שנה הוא חוזר!

פינוק מהפרשה

מתחילת ספר בראשית התחלנו בפרויקט "פינוק מהפרשה". כל סוף שבוע כיתה אחרת אחראית להכין משהו מתוק וטעים לשבת לאנשים עם שמות שמוזכרים בפרשה. אנחנו נפגשים ביום חמישי או שישי לומדים את סיפור הפרשה, מחליטים לאיזה שמות נביא השבת, אופים, אורזים וכותבים ברכות ובסוף הולכים לדפוק בבתים ולחלק לאותם אנשים.

התגובות בקיבוץ מרגשות ומחממות את הלב, משמח אותנו לפגוש אנשים שלרוב לא יוצא לנו לדבר איתם. בעיקר בגזרת הוותיקים. כיף לראות את את החיוכים של כולם ולהבין שעשינו טוב על הלב למישהו לפני שבת. לסיום, שמחנו לקחת חלק בפרויקט הזה ומקווים שהמסורת הזאת תמשיך לשנים הבאות.

הלימונים ❤️

נר זיכרון - אדר

תשנ"ז	י"ז באדר ב'	ברוך כהנא	תשנ"ז	ה' באדר	בנימין-צבי ינובסקי
תשע"ד	י"ז באדר ב'	מרדכי (מוטל) וייסמן	תשכ"ב	ה' באדר	אהרון קמר
תשס"ד	י"ח באדר	חזוה שרייבר	תשמ"ז	ו' באדר	אפרים גוטמן
תשס"ג	י"ח באדר א'	שמואל טסלר	תשנ"ה	ו' באדר א'	חנה גדיש
תשמ"ג	י"ח באדר ב'	שמואל שטרנהיים	תש"ו	ו' באדר ב'	צבי בלוטשטיין
תשכ"ד	כ"ב באדר	דב שטרן	תשס"ו	ז' באדר	יצחק שריד
תש"ס	כ"ב באדר ב'	יפה הרטום-גרין	תשנ"ז	ז' באדר א'	לאה שטרנהיים
תשמ"א	כ"ג באדר ב'	מנחם צבי אפשטיין	תשס"ב	ח' באדר	רחל פלק
תשע"ח	כ"ו באדר	שפרה רון	תשס"ו	ט' באדר	יוסף וולף
תשמ"ד	כ"ו באדר א'	שלמה לנג	תשס"ט	ט' באדר	גדעון ברטוב
תשע"ד	כ"ו באדר ב'	משולם שבט	תשנ"ה	ט' באדר א'	ארנה הכט
תשנ"ט	כ"ז באדר	יצחק ברטוב	תשמ"ז	ט"ז באדר	שושנה וייס
תשס"ח	כ"ט באדר א'	רחל אלון	תשנ"ד	י"ד באדר	נפתלי אשר
תשנ"ז	כ"ט באדר א'	אברהם הרץ	תשנ"ב	י"ז באדר א'	נעמי אשכנזי

רק בריאות

אחות כוננת בשבת פר "יתרו" – אילה.

בשבועות הבאים ד"ר מיטל דיטש תעבוד אצלנו כרופאה

מחליפה. לתיאום תורים וכל נושא אחר יש לפנות דרך המרפאה.

ימי שישי במרפאה: יום שישי ה-5/02/21 – גלית.

* **חיסוני שפעת – יש מלאי מספיק לחיסונים, הציבור מוזמן לתאם תור.**

* **תזכורת! – לבדיקות דם יש לתאם תור מראש מול המרפאה.**

מבקשים לחזור ולהדגיש כי לפני כל הגעה למרפאה, יש להתקשר ולתאם מול המרפאה.

על אחת כמה וכמה, כל מי שמרגיש לא טוב, אסור לו להגיע למרפאה אלא ליצור קשר

טלפוני.

על אף ההתקדמות בהתחסנות חברי הקיבוץ, אנחנו מבקשים לחזור ולהדגיש שיש עדיין להקפיד

ביותר על הכללים !!!

טלפון חירום: אחת בכוננות - 4000, איחוד הצלה - 1221

רק בריאות צוות המרפאה

אבי היה א-לוהים / יהודה עמיחי

אָבִי הָיָה אֱלֹהִים וְלֹא יָדַע. הוּא נָתַן לִי
אֶת עֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת לֹא בְרַעַם וְלֹא בַזַּעַם, לֹא בְּאֵשׁ וְלֹא בַעָנָן
אֶלָּא בְּרַכּוּת וּבְאַהֲבָה. וְהוֹסִיף לְטוֹפִים וְהוֹסִיף מְלִים טוֹבוֹת,
וְהוֹסִיף "אֲנֵא" וְהוֹסִיף "בְּבִקְשָׁה". וְזָמַר זְכוֹר וְשָׁמֹר
בְּנִגּוּן אֶחָד וְהִתְחַנֵּן וּבָכָה בְּשִׁקָּט בֵּין דָּבָר לְדָבָר,
לֹא תִשָּׂא שֵׁם אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא, לֹא תִשָּׂא, לֹא לְשׁוֹא,
אֲנֵא, אֵל תַּעֲנֶה בְּרַעַד עַד שֶׁקָּר. וְחִבֵּק אוֹתִי חֲזָק וְלַחֵשׁ בְּאַזְנִי,
לֹא תִגְלַב, לֹא תִנָּאֵף, לֹא תִרְצַח. וְשֵׁם אֶת כַּפּוֹת יָדָיו הִפְתּוּחוֹת
עַל רֹאשִׁי בְּבִרְכַּת יוֹם כַּפּוֹר. כִּבֵּד, אָהֵב, לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יָמֶיךָ
עַל פָּנֶי הָאֲדָמָה. וְקוֹל אָבִי לָבָן כְּמוֹ שֶׁעַר רֹאשׁוֹ.
אַחֵר-כֵּךְ הִפְנָה אֶת פָּנָיו אֵלַי בַּפֶּעַם הָאַחֲרוֹנָה
כְּמוֹ בַּיּוֹם שֶׁבּוֹ מֵת בְּזִרְעוֹתֵי וְאָמַר: אֲנִי רוֹצֶה לְהוֹסִיף
שְׁנַיִם לַעֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת:
הַדָּבָר הָאֶחָד-עֶשֶׂר, "לֹא תִשָּׂא תִשָּׂא" וְהַדָּבָר הַשֵּׁנִי-עֶשֶׂר, "הִשְׁתַּנֵּה, תִּשָּׂא תִשָּׂא"
כֵּךְ אָמַר אָבִי וּפְנָה מִמֶּנִּי וְהִלֵּךְ
וְנִעְלַם בְּמִרְחָקֵי הַמּוֹזָרִים.

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, טליה גולדברג, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית פישבין.